

Det første kuld.

Lynkursus i håndtering af katastrofefødsel og kritisk syge killinger.

En majdag i 2014 starter mit opdræt DK Hadibadjas for alvor – jeg er i Paris for at hente grundstenen til mit opdræt – min første avlshun Juliet De La Cour Divine – en langhåret orientaler. Håbet var og er, måske naivt, at jeg kan være med til at gøre en forskel for vores races sundhed. Dette var en af årsagerne til, at jeg ønskede at hent en udenlandsk avlshun hjem til at udgøre grundstenen i mit opdræt. Vi er ikke mange langhårs opdrættere i Danmark, så Juliets gener skulle være med til at gøre vores genpulje større.

Opdrættere, nystartede såvel mere erfarne, håber ganske som jeg, at den første parring, efterfølgende drægtighed og forhåbentlig søde ventetid samt fødsel og efterfølgende tid med killinger kommer til at gå godt og gnidningsfrit uden problemer. Jeg var så "heldig" (ironi kan forekomme), at jeg rendte ind i et forløb fra helvede, som kunne være taget ud af opdrætterbogens sider om:

"Du-kan-forberede-dig-minutitøst-men-du-har-ingen-indflydelse-på-hvilke-terninger-moder-natur-vælger-at-kaste". Jeg fik i den grad en ilddåb af de mere tarvelige som opdrætter.

Juliet rammer sin første løbetid ca. 8 måneder gammel. Hendes løbetider er ret heftige både med hensyn til lydniveauet, men også intervallerne hvormed hun løber. Hendes typiske løbetider starter med at vare ca. 2 uger. Hun holdt en pause på ca. 1 måned første gang, måske også anden gang, og derefter kører hendes løbetidsmønster således: gennemsnitlig 2-2½ uges løbetid, 1 uges pause efterfulgt af en ny løbetid. Det var jeg ikke så begejstret for, da de hyppige løbetider øger risikoen for udvikling af betændelse i livmoderen.

Dette taler for at katten parres hurtigt for at undgå dette. På den anden side ville jeg heller ikke parre hende for hurtigt af to årsager. Udviklingsmæssigt ville jeg gerne have hende op på ca. 18 måneder for første parring for at få hende tæt på fysisk og psykisk færdigudviklet. Derudover ville jeg gerne have så lang tid som muligt til vurdering af hendes generelle sundhedstilstand. De hyppige løbetider gik mig noget på, og p-piller var jeg ikke så begejstret for at skulle bruge, hvis jeg kunne undgå det.

Her er det på sin plads at komme kort ind på min uddannelsesmæssige baggrund. Jeg er forskeruddannet indenfor human biomedicin og har qua dette derfor redskaberne til hurtigt at sætte mig ind i ny biologisk viden. I katemiljøet var der på dette tidspunkt en del menings udveksling omkring brugen af henholdsvis suprelorin- og/eller melatoninchip til løbetidsudsættelse.

Efter at have læst flere videnskabelige artikler om ovenstående og diskuteret frem og tilbage med min mentor og min dyrlæge, blev melatoninchippen afprøvet i vinteren 2014-15. Med succes første gang – chippen forlængede perioden mellem to løbetider 1 måned. Men melatoninchip nr. 2 havde desværre ingen effekt- Så jeg tyede til p-piller for en kort periode.

Lige før hendes parring i august 2015 sker der det, jeg ville undgå; Juliet fik brunligt flåd fra skeden og havde sandsynligvis en livmoderbetændelse. Hun kom på antibiotika, der umiddelbart kurerede betændelsen, blev parret 12 gange over 2 dage og hentet hjem igen. Både min mentor og hankattens ejer var nogle erfarne damer med hård på brystet mht. viden om parringer, livmoderbetændelser, fødsel og killinger. De forberedte mig begge på, at Juliet kunne få tilbagefald med betændelse igen ugen op til fødslen. 2 uger før forventet fødsel blev Juliet dagligt kigget bagi, flåd blev som forudsagt observeret igen. Efter samråd med dyrlægen, blev hun sat i behandling med Noroclav. Fordelen ved Noroclav er, at det er ufarligt for killingerne.

Problem nr. 2 under hendes drægtighed var hendes ædelyst; hun ville ikke spise meget. Det bekymrede mig en del, da jeg vidste, at hendes linier ofte gav store kuld på 6-7 killinger. Hun var kæmpestor op til fødslen, og jeg var overbevist om, at der var mange killinger i hende. Derfor bekymrede det mig meget, at jeg ikke kunne få hende til at spise de mængder, jeg synes, hun skulle spise.

Juliet går i fødsel på dag 63 eller 64 afhængig af hvilken parringsdag hendes æg er blevet befrugtede. Jeg ringer lettere panisk til mentor, det er jo for tidligt i min optik, og mentors mand (der også er velbevandret i katte- og opdrætermiljøet) kommer ned for at bistå med praktisk erfaring og beroligende snak.

Fødslen af den første killing er problematisk. Juliet

Juliet på dag 57 af drægtigheden

har lange og mange meget kraftige veer, men formår ikke at føde killingen. Dens ben stikker ud sammen med fødselssækken, men længere kommer den ikke. Det ender med, at hun må hjælpes og til sidst fødes en dødfødt killing. Killing nr. 2 kommer forholdsvist hurtigt efter, men er også dødfødt. Killing nr. 3 fødes efter en lille pause, den er levedygtig og livskraftig og gør hurtigt opmærksom på sig selv.

Herefter går fødslen i stå. Min mentor deltog i fødslen over telefonen. Både hun og hendes mand er bekymrede over, at der ikke sker mere, og vi bliver sendt til dyrlægen for at få sat gang i fødslen. Her får Juliet et skud oxytocin (ve-stimulerende hormon) og kalk. Ret hurtig føder hun killing nr. 4, desværre dødfødt. Herefter går fødslen i stå igen. Hun scannes for at tjekke livstegn på tilbageværende killinger. Mindst en er død, og der tages et røntgenbillede, som viser endnu 5 killinger i hende. Dyrlægen tager en beslutning om akut kejsersnit, og i samarbejde med resten af personalet kommer de sidste killinger hurtigt til verden. Jeg var med inde og se kejsersnittet, og vi var noget overraskede over udseendet af Juliets slimhinde. Den var meget fin, fødselslængden taget i betragtning. Dyrlægen forklarede, at de meget ofte så blødninger i slimhinden samt områder med dødt væv efter sådan en fødsel. Af de tilbageværende 5 killinger er 2 desværre døde. De resterende 3 er levende, omend de 2 er meget svage. Dyrlægen kunne se på de døde killinger, at deres udvikling er gået i stå et par dage før fødslen. Hun forklarede, at dette sandsynligvis var medvirkende til

fødselsforløbet. Det store antal døde killinger påvirkede fødslen i negativ retning. Når killingerne ikke bevægede sig som de ville gøre i levende tilstand, reagerer livmoderen ifølge dyrlægen ikke, som den bør under en fødsel. De levende killingers fødselsvægte var én på 80 g, to på 65 g og én på 60 g. Min mentor kommer ned til mig om eftermiddagen, da jeg var noget chokeret over det hele. Juliet var fuldstændig fra den pga. kejsersnittet, og blev sat ind på et mørkt værelse, så hun kunne sove rusen ud. Imens sørgede vi for, at killingerne fik mad. Da Juliet sidst på dagen var klar til at tage sig af sine killinger, blev de 2 største lagt til hende. De to små havde ikke kræfter nok til at sutte selv, og blev håndfodret hver 2. time. Min mentor havde ikke de store forhåbninger til den ene af de to små (en siameser), han opførte sig ikke, som han burde og lå "mærkeligt" i fødselskassen. Juliet tog sig fint af ham, men han gav op på dag 2.

Det var en grim oplevelse, men der var bare ikke tid til, at jeg kunne dvæle ved det. Juliet havde nemlig ikke 100 % gang i mælken, så jeg var nødt til stadigvæk at støttestofodre. Når en omgang støttestofodring var overstået, så havde jeg ikke meget tid, før jeg måtte i gang med næsten omgang. Enhver, der har prøvet sådan en omgang ved, at man ret hurtig bliver fuldstændig skæv i kraniet pga. søvnmangel. På dag 3 fik den sort-hvide bicolor vejtrækningsproblemer. Vi troede først, at det var en lungebetændelse; derfor blev han sat i behandling for dette med Synulox, senere kombineret med binyrebarkhormon indsprøjtninger. derudover var han "mærkelig" at kigge på og have i

Killing nr. 3, en sort-hvid bicolor

hånden, uden jeg kunne sætte fingeren på, hvad der var galt i første omgang. Det blev tydeligere i løbet af et par dage, at hans brystkasse var klappet sammen.

Forestil dig en pose fyldt om med luft, så suger du luften ud af den – sådan så hans brystkasse ud. Hvis ikke et fladt bryst er til at se, så kan man også "føle" det. Der kan mærkes en skarp kant på siden af kattens brystkasse. Hvis du forsigtig placerer en finger lige bag killingens armhule ved forbenene, og fører fingeren langs siden af brystkassen, kan du tydeligt mærke en kant. Denne kant kan føles skarpere el. mindre skarp afhængigt af hvor slem en tilstand af fladt bryst killingen har. Denne kant føltes meget skarp på min killing, og han var naturligvis meget besværet i sin vejtrækning. Støttefodringen måtte fortsætte nu inkluderende taurin pulver. Hvorfor det? Jo, Juliet havde jo ikke spist ordentligt under sin drægtighed ifølge min subjektive mening. Vi ville være sikre på at bicoloren ikke var i underskud af denne vigtige aminosyre, især nu han heller ikke kun sutte ordentligt pga. vejtrækningsproblemerne.

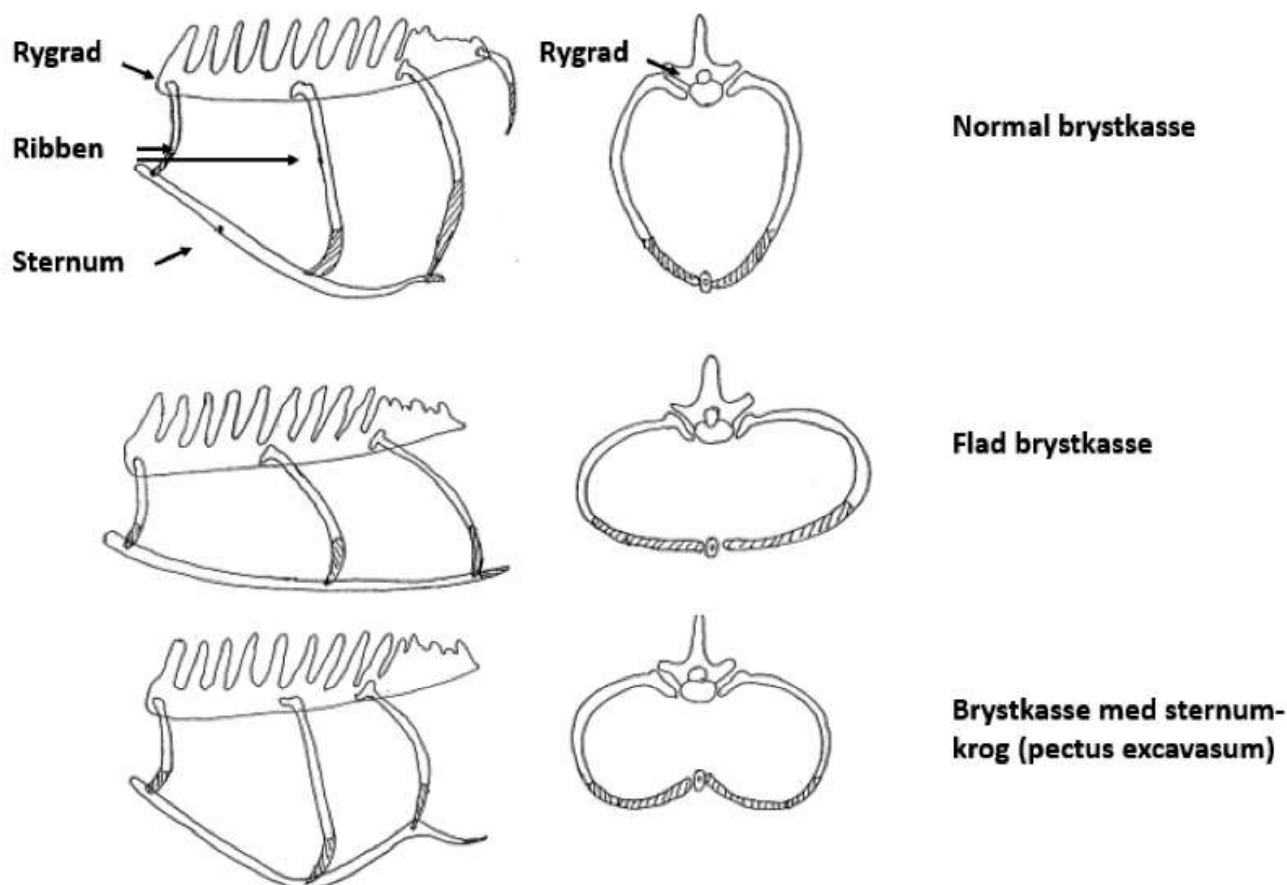
Desuden lavede jeg nogle små skumgummi "møbler" til ham, som kunne aflaste presset på hans brystkasse, så han lettere kunne trække vejret.

Desværre forbedrede hans situation sig ikke, og 19 dage gammel gav han op. Det var en grim og meget hård oplevelse – en skrigende killing som jeg ikke kunne gøre noget for at hjælpe og til sidst gav alle hans systemer op. Det er svært at komme med en direkte årsag til hans død, da der kan være flere forklaringer og alle principielt kan høre under det vi kalder "fading kitten syndrome". Følgende faktorer har i hvert fald ikke hjulpet ham. Hans brystkasse rettede sig ikke. Årsagen til den flade brystkasse kan være en medfødt defekt eller fremprovokeret af en lungebetændelse. Uanset hvad har han ikke fået ilt nok, og hvis kroppens iltniveau er for lavt over længere tid, vil det give problemer. Da han var død, tog jeg kroppen med ud til dyrlægen, og vi kunne mærke ham grundigere igennem på brystkassen,

Bicoloren liggende på siden. Bemærk det meget indsunke bryst

end det var muligt da han var i live. Det viste sig, at han sandsynligvis også havde en sternumkrog (kaldes pectus excavatum) udover det flade bryst. "Sternum" er den anatomiske betegnelse for brystbenet. Det er det sted på killingens brystkasse, hvor de to ribben møder hinanden i midten af brystkassen. Hvis killingen har en sternum krog vil dens sternum, dvs brystben være "S-formet" sammenlignet med den normalt udsende brystkasse. Som det kan ses på ovenstående figur vil denne S-form af brystkassen medføre en reduktion af brystkassen samlede størrelse, fordi

Figuren viser hvordan brystkassen ser ud hos killinger med henholdsvis en normal brystkasse, en flad brystkasse eller en brystkasse med sternumkrog.

Kilde: modificeret fra <https://pawpeds.com/pawacademy/health/flatchest/FCKSVeterinary.pdf>

den nederste del af brystbenet vokser indad i stedet for at være mere udadvendt som formen på den normale brystkasse. Når sternum vokser indad bliver brystkassens volumen mindre, og derved også mængden af ilt (jo mindre brystkasse, jo mindre volumen til ilt)

S-formens bøjning indad i brystkassen kan også påvirke hjertet, hvis denne bøjning går langt ind, da krogen så kan risikere at ramme hjertet og derved også hjertefunktionen. I

følge min dyrlæge føltes min killings sternumkrog som en af de mere alvorlige, og den kan have været medvirkende til hans død.

Derudover havde han også en meget stor udspilet mave, da han døde. Der kan være flere årsager til dette, og de kan også være medfødte. Bakterier i tarmen danner som en naturlig sag gas, som normalt slipper ud. Men det er ikke sikkert at hans tarm har bevæget sig som den skulle, også vil han blive forstoppet. Dette forsøgte vi at afhjælpe ved tidligt i støttestøtforløbet at tilføje en lille dråbe paraffinolie i hans KMR, netop for at undgå forstoppelse.

Ifølge mentor og andre erfarne opdrættere kunne en indikation være problemer med at fordøje maden, dvs. mælken. Hvis hans fordøjelsesenzymer ikke virker, som det skal, vil maden udvikle sig til en grødet masse inde i tarmen, som kan forstoppe denne. Derudover får killingen heller ikke den næring, som den skal bruge for at kunne vokse. Det, at fordøjelsessystemet og metabolismen i det ikke fungerer, kan være en medfødt defekt.

Det var oppe at vende, at han kunne have fået en infektion via navlestrengen, som kunne have udviklet sig til en blodforgiftning. Det var forsøgt at få så sterile forhold omkring navlestrengsafrivningen som muligt. Herunder selvfølgelig pinligt rene hænder og dækning af navlestrengsstumpen med klorhexidin pulver så hurtigt som muligt.

Bicoloren havde heller ikke feber, hvilket vi mener han burde have haft, hvis han havde fået en blodforgiftning. Uanset hvad, var hans odds ikke ret gode og alle de ting vi observerede ved ham kan være tegn på det vi kalder "fading kitten syndrome".

Følgende miljøfaktorer er begge kendt for at kunne føre til medfødte defekter: infektion i livmoderen samt ernæringsmæssige faktorer, sidstnævnte fx en hunkat der ikke vil spise under drægtigheden.^[1]

Den eneste af de levende killinger, der ikke havde problemer var den store sort-hvide tortie pige med en fødselsvægt på 80 g. Hun blev kun støttedret en smule den første uge, men trak ellers helt sig selv.

Min lille chokolade pige (fødselsvægt 60 g) fik også problemer på dag 5. Med hende fik jeg fuldstændig som med den sort-hvide bicolor en dårlig mavefornemmelse. Derfor blev hun også startet op på Synulox. Dagen efter, var det tydeligt at se, hun også var fladbrystet. På dette tidspunkt gik jeg på jagt på nettet, for at finde mere information om fladbrystethed, lige som jeg i stor grad udnyttede mit netværk for at høre, hvad andres erfaringer var. Betegnelsen fladbrystethed dækker over en sammenklapning af brystkassen, som nævnt i beskrivelsen af den sort-hvide bicolors udseende af samme. Det man ved om fladbrystethed på nuværende tidspunkt, er at det kan optræde i alle racer – lige fra racekatte til huskatte. Der er måske en genetisk komponent involveret, måske ikke.

Via mit netværks informationer fandt jeg frem til en Facebook-gruppe omhandlende fladbrystede killinger. I denne kunne jeg læse mig til, at der blandt de i gruppen af tilstedeværende burmeser opdrættere var en tro på, at det kunne være genetisk i burmeseren. Derudover kører der pt. et studie i Sverige, hvor man undersøger genetisk materiale fra bengalere (både raske og syge katte). Resultaterne af dette studie er endnu ikke offentliggjort. På nettet har jeg også fundet navnet på en amerikansk forsker som for længe siden søgte

genetisk materiale også til et studie på bengaleren. Det er så lang tid siden, at der på nuværende tidspunkt burde være udgivet en artikel over hans studie, hvilket der ikke er. Årsagen til dette kan dog sagtens være mangel på genetisk materiale.

Mira 10 dage gammel

Derudover har min mentor fortalt, hvad hun har af kendskab til fladbrystethed. De tilfælde hun kender til er kendetegnet ved en eller anden form for katastrofe-forløb under drægtigheden/fødslen – fuldstændigt som mit forløb. Dyr lægerne ved desværre heller ikke ret meget om årsagerne til fladbrystethed, og der ligger ikke nogen offentliggjorte videnskabelige studier om årsagen til fladbrystethed. Min personlige holdning til min chokolade piges tilfælde af fladbrystethed er, at den var forårsaget af en lungebetændelse. Vi fik hende på benene igen ved at bruge en kombination af det rette antibiotika og binyrebarkhormonindsprøjtninger.

Antibiotika ville ikke have

hjulpet en ikke-bakteriel årsag. Jeg kan kun anbefale andre der måtte få killinger der bliver ramt af fladbrystethed at søge info i tidligere nævnte Facebook-gruppe, samt en fantastisk hjemmeside jeg faldt over <http://www.ramesescats.co.uk>. Hjemmesiden med overskriften THINK (Thoracic issues in neonatal kittens, <http://www.questor-cp.co.uk/think/index.htm>) bidrager også med lidt viden.

Jeg vidste nu, at fladt bryst og sternumkrog (pectus excavatum) ikke er det samme men 2 forsk. ting^[2] jævnfør figuren. Der er nogen steder i diverse debatfora, hvor det fremgår, at folk tror sternumkrog og fladbryst er det samme.

[1] kilde: bog – The Cat: Clinical Medicine and Management. Kapitel 41 pædiatri. Susan Little. 1st edition 2011. Elsevier

[2] <https://pawpeds.com/pawacademy/health/flatchest/FCKSVeterinary.pdf>

Mira 24 dage gammel, og en af de positioner hvor hun kunne finde ro til at sove. Hun ligger i mellemrummet ved min arm og brystkasse.

Jeg vil gerne understrege, at det er det ikke. I den fladbrystede killing er lungen kollapsede i større eller mindre grad. Det er alm. kendt, at lungerne ikke er helt udviklet i for tidligt fødte børn. Det samme gør sig gældende hos killinger.

Jeg stod med et kuld killinger hvis ernæringsmæssige status under drægtigheden sandsynligvis ikke havde været optimal p.g.a. moderens uvillighed til at spise. Jeg tror helt personligt, at min hunkat har fået det dårligt, når hun spiste.

Spiseproblemerne blev især udtalt i den sidste del af drægtigheden. 9 killinger fylder ganske meget, så en logisk antagelse vil være, at hendes mavesæk fysisk har været presset så meget sammen, at der ikke har været meget plads til mad. Det kan have bevirket, at hun fysisk set har fået det dårligt ved indtagelsen af mad.

Hun kan have haft det skidt pga. infektionen i livmoderen og/eller skede op til fødslen. Det kan også have påvirket hendes appetit i den periode.. Infektionen kan have påvirket killingerne, selvom vi behandlede med Noroclav. Uanset årsagen til de døde killinger i hornene, så kan de være medvirkende til det dårlige fødselsforløb, fordi de ikke bevæger sig som de skal.

Kejsersnit er en voldsom måde at komme til verden

på, og hvis killingerne ikke er blevet suget godt nok i luftvejene, er det en mulig årsag til udvikling af en lungebetændelse hos min chokolade pige. Det at jeg støttestofrede kan også være medvirkende til udvikling af lungebetændelse, da mælken kan være rendt i den gale hals.

Jeg fandt et sted, at en burmeser opdrætter i samarbejde med sin dyrlæge havde udviklet en protokol, hvor de kombinerede binyrebarkhormon (glukokortikoid) indsprøjtninger med antibiotika behandling.

Glukokortikoider kan bruges til at fremskynde modningen af for tidligt fødte lunger. Derudover har glukokortikoider også en hæmmende effekt på betændelsestilstande. På dette tidspunkt var chokoladepigen blevet behandlet med Synulox i 14 dage, og det blev bare værre med hende.

Qua min uddannelsesmæssige baggrund gav det god mening at prøve behandlingsprotokollen med binyrebarkhormon i kombination med antibiotika af. Vi havde alligevel ikke noget at miste, fordi hun havde det rigtig dårligt og blev dårligere. Ca. 15 dage gammel fik hun sin første binyrebarkhormon indsprøjtning.

Hun fik det meget bedre i løbet af dagen, havde det godt dagen efter og på 3. dagen begynder virkningen at klinge af, dvs. hun får igen rigtig svært

ved at trække vejret, og hun får det meget skidt igen. Afsted til dyrlægen.

Dyrlægen kan høre der er en mislyd i lungerne; men om det skyldes vand i lungerne eller en infektion var ikke til at svare på. Hjerteret lød som det skulle. . Et skud binyrebarkhormon mere til hende. En opdrætter i mit netværk, som også er dyrlæge anbefalede mig at skifte over til et andet antibiotik Zitromax, når nu Synulox ikke virkede. Zitromax er bl.a. rettet mod bakterier som ofte findes i øvre og nedre luftveje, og hun havde tidligere brugt Zitromax med succes mod infektioner i luftvejene, så det bestilte min dyrlæge hjem. Imens vi venter på det, klinger binyrebarkhormon indsprøjtningens virkning endnu engang af og igen på 3. dagen. Chokoladepigen er tæt på at crashe igen, så afsted til en ny binyrebarkindsprøjtning og nu er jeg tæt på at blive desperat – kommer det Zitromax ikke snart hjem.

På killingernes dag 26 kommer Zitromax endelig hjem, og vi påbegynder behandlingen. For at finde ud af om Zitromaxen havde effekt, var det som udgangspunkt ikke meningen, at chokoladepigen skulle have det næste prik binyrebarkhormon, men dyrlægen stod standby til et evt. akutopkald. Det blev ikke nødvendigt, for hun crashede ikke på 3. dagen for binyrebarkhormon indsprøjtningen, som hun plejede. Det vil sige det var en indikation af, at Zitromaxen gjorde det den skulle – bekæmpe infektion i luftvejene.

Et par dage senere var vi til kontrol. Visuelt så min chokoladeknap meget bedre ud, end hun havde gjort tidligere. Som dyrlægen sagde – nu lignede hun en killing og ikke et skravl som tidligere. Vi fortsatte på Zitromaxen et godt stykke tid ud i fremtiden for at være sikker på, at infektionen var slået helt ned. På dagen for første vaccination i 12 ugers alderen, var der ikke meget tilbage at mærke på hendes brystkasse og hendes lungelyd var normal.

For at runde denne lange beretning af så fortsatte Mira (kort for Miracle) sin gode udvikling. Omkring hendes 1-års dag var hun til røntgen undersøgelse hos dyrlægen – jeg vil gerne være sikker på, at der ikke er noget at se på hendes skelet. Det så meget

fint ud, og min dyrlæge havde svært ved at tro, det var den samme kat, sammenlignet med da chokoladepigens fladbryst var værst.

I dag hvor hun er tæt på 1½ år gammel, kan jeg konstatere, at hun på trods af sin meget hårde start på livet faktisk er den af de to overlevende killinger, som har det bedste immunforsvar. Fx da Mira og søsteren, som klarede sig selv og ikke var syg undervejs skulle have deres 2. vaccination, der fik søsteren en reaktion på vaccinen og måtte have antibiotika for at komme sig over det. Efter det har der været et par tilfælde af lidt dårlige maver i huset, hvor Mira generelt set er den, der er kommet sig bedst og hurtigst, når man sammenligner de to søstre.

Mira 8 uger gammel

Efter at have været det her forløb igennem, kombineret med det jeg selv ved om normal lungefysiologi, og alt det jeg har kunnet få fat i af læsestof om fladbrystede killinger, så er det mit indtryk, at der er alt for meget, vi ikke ved om årsagen bag udviklingen af fladt bryst til, at vi kan drage nogen klare konklusioner.

Min personlige holdning er, at det sandsynligvis er multifaktorielt forårsaget, og at man skal vurdere det enkelte tilfælde meget nøje før man tager nogen forhastede konklusioner. I det tilfælde at fladbrystethed er genetisk forårsaget, er det sandsynligvis recessivt nedarvning, der gør sig gældende. Hvis det er genetisk ville en dominant nedarvning give

anledning til, at vi hyppigere så fladbrystede killinger, end vi tilsyneladende gør. Hvis det er genetisk, kan det også være at det ikke er simpel nedarvning, men snarere et større komplekst samspil mellem flere gener.

Jeg tror også at miljøet har større betydning end som så. Når dette holdes sammen med killingers generelle skrøbelighed de første par uger af deres liv fx kombineret med en lidt for tidlig fødsel i et stort kuld så skal der ikke meget til før en killings lunger kolliderer helt og aldeles og giver anledning til Miras flade bryst. Hvis en for tidligt født killings lunge ikke er udviklet som den bør, så skal der ikke meget til før vejtrækningens naturlige fysiologi vil føre til en ond cirkel som medfører at lungen til sidst kolliderer.

Kollapset medfører at brystkassen som endnu er blød i knoglerne følger med indad, også har vi balladen.

Jeg vil tillade mig at kalde Mira for et lidt mere simpelt tilfælde – jo det var et meget grimt fladt bryst som var ved at tage livet af hende 3 gange. Hvis ikke hun havde fået binyrebarkhormonindsprøjtningerne de 3 gange, kombineret med skiftet af antibiotika så var hun død. Det er jeg ikke i tvivl om. Den sort-hvide bicolors var til gengæld en lidt mere kompliceret sag. Jeg kan ikke afvise at han også har haft en lungebetændelse, det kan han sagtens have haft, men han havde så de andre problemer med

sternumkrogen og fordøjelsesproblemer som gjorde hans situation så meget værre. Han havde sandsynligvis ikke overlevet selv med det rigtige antibiotika.

Hvis vi skal prøve at komme årsagerne til fladbrystethed lidt nærmere, skal vi have oprettet en database over de killinger, der har været ramt af dette. Databasen kan og bør indeholde en beskrivelse af de problemer, der har været undervejs i en drægtighed, under en fødsel, samt hvad man måtte observere ved killingernes trivsel, når de er født. Hvis vi har

sådan en database, bør vi på et tidspunkt begynde se om, der er specifikke mønstre, der træder igen, som kan føre os tættere på årsagen bag udviklingen af fladt bryst.

Det er ikke en sjov oplevelse at stå med en fladbrystet killing. Men det er et forløb, der har givet mig værdifuld erfaring, jeg kan bruge i fremtiden. På trods af min hårde start som opdrætter, er jeg ikke skræmt væk, og er just nu ved at planlægge parringen til mit næste kuld, som jeg håber, vil få et lidt bedre forløb. Med fare for at blive ramt af nemesis, vil jeg tillade mig at mene, det kan næsten kun gå bedre med kuld nr. 2 sammenlignet med det første.

Carina Jørgensen, DK Hadibadjas

KAMYNE

"Orientalsk langhårsopdræt
på hyggeligt stueplan"

Line Sørensen & Patrick Kristensen
Anna Anchersvej 23
7500 Holstebro
Tlf.: 9740 7370
www.kamyne.dk